

“Tauta, kas stalgā tumsībā, ieraudzīs spožu gaismu.” Marija, ko Tu meklē? Jeb par lūgšanu un satikšanos ar Jēzu Lieldienās.

Kristus ir augšāmcēlies! Tas ir Lieldienu evaņģēlijs. Vārds ‘evaņģēlijs’ burtiski nozīmē ‘labās ziņas’, tā ir ‘labā, priecīgā vēsts, kura būtu liekama avižu pirmajās lapās daudz vairāk kā citas ziņas kultūrā, sportā vai politikā. Jo taču Lieldienu kristīgā vēsts nerunā par kādām vietēja mēroga lietām, bet par Visumu un visiem. Un tā nav liecība par nemirstību, bet par mūsu Kunga augšāmcēlšanos no nāves. Kristus krusts un augšāmcēlšanās, kā teiktu Luters, ir atnesusi arī mums uzvaru pār velnu, grēku un nāvi. Tas ir kristīgais prieks, ko varam sadzirdēt no mācekļu liecībām Bībelē.

Par Lieldienu rīta notikumiem apustulis Jānis liecināja:

„Marija stāvēja ārā, kapa priekšā un raudāja. Raudādama viņa noliecās kapā. Un tur redzēja divus eņģeļus baltās drēbēs sēžam tur, kur Jēzus miesas bija gulējušas, – vienu galvā un otru kājās.

Tie viņai sacīja: „Sieviete, kādēļ tu raudi?” Viņa tiem atbildēja: „Viņi ir paņēmuši manu Kungu, un es nezinu, kur tie Viņu likuši.”

To sacījusi, viņa pagriezās atpakaļ un redz Jēzu stāvam, bet viņa nezināja, ka tas ir Jēzus.

Jēzus viņai saka: „Sieviete, kādēļ tu raudi? Ko tu meklē?” Viņa domāja, ka tas ir dārznieks un sacīja: „Kungs, ja tu Viņu esi aiznesis, saki man, kur tu Viņu esi licis! Es Viņu paņēmu.”

Bet Jēzus viņai sacīja: „Marija!” Pagriezusies tā Viņam ebrejiski saka: „Rabunil”, tas ir, „Skolotāj!”

Un Jēzus sacīja: „Nepieskaries Man! Es vēl neesmu uzkāpis pie Tēva, bet dodies pie Maniem brāļiem un saki viņiem: Es uzkāpu pie Mana Tēva un jūsu Tēva, pie Mana Dieva un jūsu Dieva.”

Marija Magdalēna atnāca pie mācekļiem un pavēstīja: „Es redzēju Kungu.” Un viņa stāstīja, ko Viņš tai bija sacījis.”

(Jāņa ev. 20:11-18)

Dažkārt viens no jautājumiem, ko svētkos mēdz uzdot mācītājs tiem, kuri atnāk reti, ir: „Kad jūs pēdējo reizi bijāt baznīcā?” Jo šajā laikmetā daudzi tic mājās, tic privāti - kā Marija ar asarām dodas viena pati, lai apmeklētu mirušo un satiktu Augšāmcēlto. Tomēr Lieldienu vēsts Mariju aizved tieši mācekļu kopībā, kur Jēzus lika viņai doties un apliecināt, ko viņa ir piedzīvojusi. Daudzi no jums sacītu, ka pēdējo reizi baznīcā es biju Ziemassvētku dievkalpojumā vai pirms nedēļas, kā ikkatru svētdienu vai trešdienu. Cits pirms gada vai varbūt pirms daudziem gadiem. Cits bija šeit kādā koncertā vai īpašā dienā, atbalstot ērģeļu projektu. Bet kā jūs to man pierādītu, ka jūs toreiz tiešām bijāt baznīcā? Kā lai es jums ticu? Jūs sacītu: „Es biju, goda vārds, mēs tikāmies, varbūt neatceraties.” Tomēr tādu īpašu pierādījumu jau nav. Ir vienīgi kādi aculiecinieki. Un ir jātic uz goda vārda. Varbūt kāds ieraksts baznīcas grāmatā, jo toreiz bijāt uz kristībām. Varbūt arī Baltezera baznīcas video reģistrators kādu ir piefiksējis. Bet galu galā, vai toreiz bijāt, zināt jūs paši un Dievs to zina! Kāpēc es to tā jautāju? Jo ar Kristus augšāmcēlšanās liecībām ir līdzīgi. To ir tikpat viegli un tikpat grūti pierādīt. Tādu video ierakstu, kas varētu tiešām pierādīt, ka Kristus augšāmcēlās, jau nav. Bet ir aculiecinieku liecības, kas pierakstītas Bībelē, viņu izmainītās dzīves un no tās pieredzes izveidojusies baznīca. Šī vēsts bija tik svarīga, ka tā bija jādara zināma visai pasaulei. Un tāpēc mēs to dzirdam un tāpēc arī ticam. Un šīs liecības par Jēzu nav par to, kas ir vai nav zinātniski iespējams. Īpaši, ja te ir runa par Dievu, kam viss iespējams. Te ir tikai jāparedz fakti, kas bija, pat ja tas šķiet neiespējami un neticami. Tieši šādā veidā arī mācekļiem bija jānācās domāt, ticēt un lūgt ārpus ierastā. Bet kā lai pierāda mūsu dzīvē to, kas bija? Mums ir nepieciešami liecinieki, ieraksti un pieraksti. Bet dažreiz, kad mums nav īpašu pierādījumu, jātic uz goda vārda. JĒZUS TIEŠĀM IR AUGŠĀMCĒLĪES! Tā vai citādi, bet tāda bija Marijas vēsts, tici vai nē.

Protams, ka Marijai neviens īsti uzreiz neticēja. Iedomājieties! Ienāk kāda sieviete un saka: „Es redzēju eņģeļus! Es satiku Jēzu!” Mūsdienās viņu tūlīt aizvestu kaut kur uz Sarkandaugavas pusi, jo, šķiet, kaut kas ar šo sievieti nav kārtībā. Un nebija jau arī viss normāli, jo viņa piedzīvoja pārdabisko. Marija vienkārši gāja raudādama apmeklēt mirušā Jēzus kapu. Un pēc tam, kad ieraudzīja tukšo kapu un Jēzu satika dzīvu, viss kļuva nenormāli. Ej nu tagad pastāsti citiem, ko tu esi redzējusi. Un kā lai to pierāda? Tas ir tik personīgi. Un arī mums, kad esam garīgi bijuši Kristus klātbūtnē, par to varbūt liecina tikai mūsu sejas izteiksme, laimes gaisma sirdī, miers, kas dažam labam skeptiķim un dusmīgajam ticības nīdējam var izraisīt tikai skepsi. Tomēr pirmo liecinieku sejas un dzīves liecināja par patieso.

Pēc kā pirmie ticīgie atpazīna augšāmcēlto Jēzu? Visticamāk tā bija šī izkoptā garīgā redze. Laiks, kas bija pavadīts kopā ar Viņu iepriekš, ļāva viņu pazīt arī tagad. Viņi pazina savu Labo ganu un atšķīra Viņa balsi starp visām citām balsīm, kas skan mūsos un ap mums.

Marijas apziņā, tāpat kā mūsu katra pieredzē, tam bija jāpārvar daudz šķēršļu. Vēsts par nāvi ir ārkārtīgi dziļa un nesatricināma. Te vairs neko nevar mainīt. Bet Jēzus tukšais kaps satricina pat mūsu šaubas. Satricina mūsu ticību neiespējamam vai arī neticību tam, kas iespējams. Jēzus nekur nebija atrodams. Marija meklēja mirušo, bet atrod dzīvo. Tukšais kaps Lieldienās arī ir šī labā, kaut neticamā vēsts. Apustulis Pēteris vēlāk rakstīja: „Dievs viņu uzmodināja, no nāves sāpēm raisīdams, jo nāve Viņu nespēja paturēt.” (Apd.2, 24) Jā, Jēzus taču nav kaut kāda lieta, kuru var nolikt plauktā, ielikt kastītē, piespraust pie sienas bildītē un atstāt. Viņš mūs Lieldienās pārsteidz. Viņš ir Dzīvais. Augšāmcēltais. Viņš ir daudz vairāk nekā burti, daudz vairāk nekā mūsu šaubas un pārliecība. Daudz vairāk nekā mūsu kritiskie jautājumi. Viņš ir daudz vairāk par parastu mirušo. Viņš ir Dzīvais. Augšāmcēltais.

Domāju, ka Dievs šādā veidā mūs pārsteidz arī mūsu lūgšanās. Vai nav tā, ka lūgšanā arī mūsos pamostas kaut kas tsits un paties? Diemžēl daudziem šķiet, ka lūgšana ir tikai saruna ar sienu vai bildi, vai ar aizdegtu svecīti, vai saruna pašam ar sevi vai ar savu iedomu tēlu. Taču tā nav lūgšana. Tā ir parodija par lūgšanu. Tā lūgšana, kur Dievs tiešām ir tuvu, ir saruna ar Dzīvo. Šajā sarunā sirdī mēs sajūtam, ka patiešām ir Kāds, kurš klausās mūsos un ap mums. Un tas ir mūžīgi dzīvais un patiesais Dievs, kurš pieskaras un atbild.

Meklējot Jēzu, Marija piedzīvoja kaut ko līdzīgu mūsu lūgšanu pieredzei. Viņa bija pazaudējusi kaut ko dārgu – dzīve bija sabrukusi, nebija cerību un tagad atlika vien doties uz kādu no tām vietām, kur reiz satika Jēzu un kur visu pazaudēja. Asarām acīs viņa droši vien runājis sevī un ar sevi, daudz ko varbūt pārprotot, noturot klātesošo Dieva balsi par dārznieka balsi. Bet tikai tad, kad Jēzus, šī pretimnākošā dzīvā būtne, nosauca viņu vārdā, viņa saprata, ka ir satikusi nevis spoku, nevis kaut kādu sava prāta iedomu balsi, bet Augšāmcelto! Un viņas lūpas izdvesa: „Rabuni!” To varētu tulkot kā ‘Mācītāj, mīļais Skolotāj!’.

No Lieldienu vēsts mēs varam daudz ko mācīties. Proti, ka lūgšanā Dievs un Jēzus ir dzīva realitāte nevis ideja, par ko domāt. Un Dievs nav arī vērtību sistēma, kuru apdomāt, nedz arī pašradīts tēls, ar ko darboties iztēlē. Lūgšana nerada Dievu un nepadara Dievu par to, kas Viņš ir. Lūgšana nerada uzskatus, tēlus un sajūtas par Viņu. Lūgšana vienkārši lūkojas uz Viņu, ieklausās Viņa balsī caur Rakstiem un sarunājas ar Viņu katram cilvēkam savā unikālajā pieredzē tā, kā mēs cits ar citu spējam sarunāties. Un patiesā lūgšana ļauj Dievam pašam atklāties tādām, kāds Viņš ir, un būt tādām, kas Viņš ir. Lūgšanā cilvēks ļauj notikt tam, kam jānotiek tajā neaptverami baisi visvarenā, vienlaikus mīlestības pārpilnā Dieva klātbūtnē. Bet mums, cilvēkiem, ir jāiemācās klausīties. Lieldienas māca ieklausīties un satikties ar Jēzu jaunā - augšāmceltā kvalitātē.

Mūsu attiecības ar Dievu un Jēzu lūgšanā šodien arī ir kā Marijai Lieldienu stāstā – mirušais, burtos ierakstītais un miesīgais Jēzus tagad jāpieņem citādāks. Tas ir varbūt tāpat kā ģimenē, kur kāds dzīvs pārnāk no kara vai misijas. Pārciestās šausmas viņu ir tā izmainījušas, ka tuviniekiem ir jāiemācās viņu uztvert no jauna. Arī ar Jēzu pēc viņa nāves un augšāmcelšanās ir savā ziņā līdzīgi – Viņš ir pārdzīvojis krusta nāvi. Viņš ir bijis miris. Viņš ir izgājis caur debesīm turp un atpakaļ. Viņš ir izcīnījis tādu cīņu, ko patiesībā nav spējis iznest nevienš cilvēks. Vēl vairāk tas ir tagad, kad Jēzus ir atgriezies godībā „pie Sava Tēva un mūsu Tēva, pie Sava Dieva un mūsu Dieva”. Mūsu saskare ar Jēzu pēc tam, kad viņš 40 dienas ir pavadījis mūsu vidū un uzkāpis debesīs, ir lēna pārorientēšanās - sagatavošanās viņa garīgajai un nemitīgajai klātbūtnē. Beidzot visa svētā Trīsvienība ir atkal kopā un klātesoša visā, un Jēzus atkal ieņem Savu vietu godībā pie Tēva labās rokas. Un tādā veidā Viņš ir un būs klātesošs arī draudzes vidū līdz pasaules galam.

Jēzus jautājums Marijai „ko tu meklē?” ir jautājums tagad arī mums. Jo Lieldienu stāsts un vēsts aicina Jēzu iepazīt vairāk un vairāk un iepazīt Viņu ar visu savu būtību. Un tam vajag laika. Interesanti ir tas, ka Marija atnākusi pie kapa un sapratusi, ka Jēzus šeit nav, nesteidzās prom. Viņa palika uz vietas. Daudzi cilvēki savā lūgšanu dzīvē steigjas. Viņi atnāk, nober vārdus kā pupas, izraud savas asaras un, neatraduši meklēto, aizskrien un aizcērt savas durvis, un – viss. Bet, ja mēs kaut uz mirkli paliktu uz vietas un neskrītu projām savā steidzīgajā ikdienā, mēs lūgšanā piedzīvotu, ka Jēzus var runāt ar mums sirdī un domās. Tad būs pienācis tas brīdis, kur esam sarunā ar Dievu. Lūgšanas beigās es pajautāšu: „Kungs, vai šajā lūgšanā es nebiju kaut ko pamanījis? Kas ir tas, ko Tu gribēji man pasacīt, nevis tas, ko es Tev gribēju teikt? Varbūt man tagad ir jāierauga kaut kas no Tevis, nevis tas, ko biju iedomājies es?” Jā, un tad uzrodas dārznieks, kas izrādās ir Jēzus. Šāda Jēzus iepazīšana un augšāmceltā Jēzus atrašana sākas ar jautājumu „ko tu meklē?”. Tas noslēdzas ar sarunu, ar satikšanos.

Šis pats jautājums „ko tu meklē?” varbūt ir jāuzdod mums lūgšanā vienmēr, lai notiktu patiesa satikšanās ar Jēzu. Un mums ir jāsaprot, ka tur, kur Jēzus atkal no jauna mums jautā „ko tu meklē?”, nav atraidījums vai nosodījums. Tā ir ieinteresētība manī, ka Viņš saprot manas dziļākās vēlmes un grib, lai es beidzot tās izpaustu un rastu atbildes Viņā. Tas ir aicinājums atkal un atkal atgriezties pie Jēzus dzīves notikumiem toreiz un tos pārdomāt tagad. Tas nozīmē palikt Viņa tuvumā ilgāk nekā parasti. Tas nozīmē kopīt šīs attiecības ar Augšāmcelto un sagaidīt atbildes uz to, ko Viņš domā, un ievērot to, ko tas nozīmē man, to visu dzirdot. Tas nozīmē dziļāk noskaidrot to, ko tagad pēc visa gavēņa laikā piedzīvotā saka mana sirds. Proti, to, kas Jēzus man ir kļuvis un kas es esmu Viņam. Jā, kas esmu Viņam kļuvis pēc Lieldienās piedzīvotā šogad?

Lai Dievs svētī, ka ar šo Dieva paša doto atbildi mēs ejam dzīvē bagāti un stipri ticībā! Ka mēs kopā ar Mariju iegūstam tos pierādījumus, ko tikai Jēzus var mums iedot. Lai Dievs mūs tajā svētī! Kristus ir patiesi augšāmcelties, Alleluja! Āmen.

Ādažu ev. lut. draudzes mācītājs Ivars Jēkabsons

“Un Viņš nāk pie mācekļiem un atrod tos guļam un saka uz Pēteri: “Tā tad jūs nespējat nevienu pašu stundu būt ar Mani nomodā? Esiet modrīgi un lūdziet Dievu, ka jūs neiekrītat kārdināšanā, gars ir gan labprātīgs, bet miesa ir vāja.””

/Mat 26:40-41/

Šobrīd kristīgajā Baznīcā ir Ciešanu un Gavēņa laiks, kas ir īpašs laiks katram kristietim, savas sirds izmeklēšana, Rakstu lasīšana, savas dzīves izvērtēšana un lūgšanas šajā laikā ir ierastas Kristum ticīga cilvēka disciplīnas. Kulminācija Ciešanu laikam ir Klusā nedēļa, kad mēs katrs esam aicināti nostāigāt vismaz daļu no mūsu Pestītāja ciešanu ceļa kopā ar Viņu.

Domājot par šo īpašo laiku un tā izdzīvošanu, Klusajā nedēļā no Zajās Ceturtdienas vakara dievkalpojuma 24. marta 19:00 līdz Lieldienu nakts dievkalpojumam 26. marta 22:30 mūsu baznīcā notiek 50 stundu nepārtraukta lūgšanu stafete, kurā ir aicināts piedalīties katrs Baltezera baznīcas draudzes loceklis.

Nākotnes vīzijā Baltezera draudzes mērķis ir atvērts un pieejams dievnams katram cilvēkam, un šī lūgšanu stafete ir kā pirmais solis. Nemitīgā lūgšanā - 50 stundu garumā, nomainot vienu otru, nomodā, draudzei ir iespēja realizēt sevi kopīgā vienībā kā dzīvam organismam. Ir draudzes locekļi, kas nav vēl atraduši vai sapratuši savu kalpošanas iespēju, bet ilgojas to darīt; šī ir viņu brīnišķīgā iespēja!

Lūgšanu stafetes nosacījums ir vienu vai vairākas stundas (pēc saviem uzskatiem un varēšanas) atrasties baznīcā, īpaši baudot Dieva klātbūtni lūgšanā, sarunā, kontemplācijā. Katrai stundai ir viens atbildīgais, kurš veic dežuranta pienākumus – ierodas vismaz 10 minūtes pirms savas dežūras, lai nomainītu iepriekšējo stafetes dalībnieku, pieskata baznīcu, jo tā ir atvērta un pieejama katram. Īpašas, protams, ir nakts stundas, kurās aicinām kalpot cilvēku grupās.

Šis laiks kopā ar mūsu Pestītāju vienmēr ir īpašs, un katram ir iespēja to izdzīvot un būt par Viņa Mīlestības dalībnieku. Laiks kopā ar Kristu ir svarīgs mums pašiem! Izmantosim, šī ir mūsu iespēja!

Lūdziet bez mitēšanās Dievu.

/1. Tes 5:17/

Inese Tel. 29192611

Lai atkal skan ērģeles Baltezera baznīcā

Jau Lieldienu laikā mūsu Baltezera baznīcā varēsīm slavēt un pielūgt Dievu krāšņu un baznīcai atbilstošu ērģeļu pavadījumā. Arī šogad esam aicinājuši ikkatru iesaistīties ērģeļu akcijā, ziedojot trūkstošos līdzekļus šī instrumenta iegādei un uzstādīšanai. Šobrīd ir savākta aptuveni puse no nepieciešamās summas - teju 7000 eiro, tāpēc akcija turpinās, lai vairākos maksājumos varētu veikt pilnu samaksu par instrumentu.

Draudzē jau aptuveni desmit gadus tiek saņots par jaunām ērģelēm, meklējot atbilstošākos variantus. Nu šis sapnis ar Dieva labvēlību būs piepildījies. Līdz šim kopš draudzes atjaunošanas un baznīcas atgūšanas 90-tajos gados dievkalpojumi baznīcā notikuši sintezatora pavadībā. Mūsu ērģelniece Dace Akmentiņa saka: **“Baznīca bez ērģelēm ir kā cilvēks bez sirds.”** Viņa uzsver, ka ērģeļu daudzšķautņaino skanējumu kvalitātes ziņā nekādi nevar salīdzināt ar vienkāršu sintezatora primitīvo skanējumu. “Baznīcā ir pietiekami laba akustika, lai jautu izbaudīt ērģeļmūziku augstā kvalitātē. Ērģeles jautu biežāk rīkot baznīcā augstas kvalitātes koncertus. Ērģeļmūzika radītu īpašu noskaņojumu arī tādos svinīgos gadījumos kā kāzas un kristības, bet visam tam pāri caur ērģeļu skaņām tuvoties Dievam,” par pamatuzdevumu atgādina ērģelniece.

Draudzes mācītājs Ivars Jēkabsons arī uzsver ērģeļu nozīmi baznīcas dzīvē: **“Ērģeļmūzika baznīcā veido tai raksturīgo gaisotni, krāsas un emocijas.** Garīgā dzīvē atbilstoša melodija piešķir vairāk spēka un vienotību. Kā reiz sacījis Sv. Augustīns: **„Tas, kurš dzied, lūdz divkārt.”**”

Lai savāktu nepieciešamos līdzekļus, esam iesaistījuši medijus, uzrunājuši ādažniekus un arī citas draudzes. 27. februārī Baltezera baznīcā notika ērģeļu iegādes atbalstam vēltīts labdarības koncerts. “Ceļš no prāta uz sirdi mēdz būt tāls un ilgs. Mūzika palīdz to pārvarēt”, sacīja koncerta soliste – operdziedātāja Evita Zālīte. Koncertā viņa dziedāja Ilzes Gruntes ģitārspēles pavadījumā. Visi koncertā iegūtie līdzekļi ir novirzīti šai akcijai.

Izvērtējot daudzus variantus, kā atbilstošāko tieši Baltezera baznīcai gan skanējuma, cenas un uzturēšanas izmaksu ziņā esam izvēlējušies Nīderlandes uzņēmuma “Johannus” ražotās digitālās ērģeles un to modeli *Johannus Ecclesia T-250*. Februāra beigās tika sperts liels solis - instruments tika pasūtīts pie ražotāja un to uzbūvēja tieši Baltezera baznīcai. Instrumenta iegādes kopējās izmaksas ir 16 500 eiro. Pateicoties iepriekšējās akcijās savāktajiem līdzekļiem, varējām veikt pirmo iemaksu 4000 eiro apmērā. Kopā samaksa par ērģelēm jāveic trijos maksājumos, kam nepieciešami vēl 12 500 eiro. Februāra laikā kopējiem spēkiem esam savākuši jau aptuveni 3000 eiro; tāpat vēl jāsavāc 9500 eiro.

Kalpojot Baltezera baznīcā, esam saņēmuši jautājumu: „Kādēļ mazās ērģeles, kas atrodas baznīcas augšstāvā, nevar pārnest uz lejas stāvu? Kādēļ nepieciešams iegādāties citu instrumentu? Vai nevar iztikt ar to pašu, kas mums jau ir?”

Atbild draudzes ērģelniece Dace Akmentiņa: “Atbilde ir vienkārša - tās ir par mazu! Paskaidrojot gribu nedaudz sīkāk pastāstīt - kā un kad šīs ērģeles pie mums nonāca. Par šī instrumenta atgādāšanu uz Baltezeru esam pateicīgi draudzes toreizējam priekšniekam Uldim Rubezim, kurš 1998. gadā sadarbībā ar ērģeļmeistaru, ērģelnieku, profesoru Tālvaldi Deksni tās atveda no Anglijas. Ērģeļu pozitīvs par nelielu naudas summu tika iegādāts no kādas Anglijas draudzes. Ērģeles uzstādīja ērģeļmeistars - restaurators Juris Jerums. Tas bija pēdējais instruments, kuru viņš savas dzīves laikā paguva atrestaurēt un uzstādīt. Neilgi pēc tam Juris Jerums 25 gadu vecumā mira.

Tajā laikā mūsu draudzes dievkalpojumi notika baznīcas augšstāvā. Lielā lūgšanu zāle toreiz vēl nebija atremontēta. Dievkalpojuma muzikālā noformējuma uzdevumu vairāku gadu garumā pacietīgi veica mazās ērģelītes.

Pašlaik baznīcas otrā stāva telpās notiek svētdienas skolas nodarbības, katehūmenu lekcijas, rekolekcijas un sadraudzības pasākumi. Ir lieliski, ka telpā, kurā notiek tik daudz dažādi pasākumi, atrodas instruments, uz kura vajadzības gadījumā ir iespēja muzicēt. Jo īpaši tas ir noderīgs svētdienas skolas nodarbību pilnveidošanai, padarot tās interesantākas, daudzveidīgākas un radošākas. Ērģeles ir labā darbošanās kārtībā, skanošas.

Mūsu augšstāva ērģelītēm ir raksturīgs maigs, kluss, matēti intonētu stabuļu skanējums. Ērģelēm ir tikai 5 reģistri, viens manuālis jeb klaviatūra un „piekārtais pedālis”, kas nozīmē, ka tās nevar nodrošināt ērģelēm tik raksturīgo zemo pilnskanīgumu. Šādus instrumentus parasti būvē mazām lūgšanu telpām, un bieži, taupot līdzekļus vai arī vietas trūkuma dēļ, no pedāļa stabulēm atsakās vispār, izmantojot “piekārtā pedāļa” principu.

Mūsu bēniņu telpai šādas mazas ērģelītes ir pilnīgi pietiekošas, taču baznīcas lielajai lūgšanu zālei 5 reģistri ir absolūti nepietiekami, lai ar savu skanējumu piepildītu visu telpu. Viens manuālis neļauj izcelt korāja melodiju, lai draudzei būtu vieglāk saklausīt un uztvert dziesmas melodisko līniju un dziedāt tai līdz. Pedāļa reģistru trūkums, arī klaviatūras diapazons mazais izmērs, kas ierobežo uz tām iespējamo atskaņojamā repertuāra apjomu - tas ir par maz. Mazās ērģelītes ir ļoti piemērotas itāļu, angļu vecklasikas vai agrīnā baroka atskaņošanai, taču - vai mūsu baznīcas muzikālā dzīve ar to būtu jāierobežo? Baltezera baznīcas lielajai lūgšanu telpai ir nepieciešamas daudz lielākas un skanīgākas ērģeles ar tai atbilstošu skanējuma jaudu, reģistru kvantitāti un kvalitāti. Kā vispiemērotākās mūsu baznīcai esam izvēlējušies digitālās ērģeles, kuras savā skanējumā ļoti līdzinās īstajām lielajām stabuļu ērģelēm un spēs piepildīt lielo baznīcas telpu.”

Vēršamies pie ikkatra ar lūgumu un aicinājumu ziedot digitālajām ērģelēm Baltezera baznīcā. Kaut jaunais instruments jau skanēs baznīcā, par to būs nepieciešams norēķināties. Ja katrs no 400 draudzes locekļiem noziedotu 20 līdz 30 eiro, nepieciešamo summu varētu savākt ātri. Paldies visiem, kuri jau ziedojuši! Katrs no mums var būt kā taustiņš šajās ērģelēs, kas līcis tām skanēt!

Ziedot ērģelēm var, pārskaitot ziedojumu uz draudzes kontu ar norādi „Ērģeļu iegādei” vai arī ievietojot savu ziedojumu speciālās šim nolūkam paredzētās aploksnēs, kas atrodamas dievnāmā. Atgādinām, ka Ādažu evaņģēliski luteriskajai draudzei ir piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss, līdz ar to ziedotājiem ir pieejami nodokļu atvieglojumi.

Jautājumiem vai ierosinājumiem, kā vēl varam uzrunāt cilvēkus, lūdzu, rakstiet uz info@baltezerabaznica.lv.

FAKTI:

Ērģeļu modelis: Nīderlandes uzņēmuma “Johannus” digitālo ērģeļu modelis *Johannus Ecclesia T-250*

Kopējā summa: 16 500 eiro. Jau saziedots: 4000 eiro (2013., 2014., 2015. gadā) un 3000 eiro (2016. gada sākumā).

Vēl nepieciešams: 9500 eiro.

Marta Romanova – Jēkabsons, Dace Akmentiņa

Turpinot draudzes iepazīšanu, nolēmu parunāties ar mūsu draudzes priekšnieci – **Daigu Grenčbergu**. Mūsu baznīca vienmēr ir sakopta, izrotāta, viss ir sagatavots, lai sagaidītu mūs, ienākot gandrīz vienmēr satiekam viņas skatienu – smaidīgu, norūpējušos, stingru un mīļu – kāda ir mūsu priekšniece, kas ir tas, ko nepamanām, vērojot visu no malas.

Cik ilgi Jūs jau esat draudzes priekšniece un kā Jūs nonācāt līdz šim amatam?

Es atnācu uz šo baznīcu 2003. gada aprīlī, kad šeit sāka kalpot mācītājs Gundars Bērziņš, viņš mani pamanīja un uzrunāja, aicināja iesaistīties. Draudze tajā brīdī bija sašķēlusies, te nāca ļoti maz cilvēku, augstākais 20-25. Kalpošana notika 3. stāvā, lejā viss bija pilns ar ērģeļu stabulēm, jo vēl nebija pabeigts remonts. Tad arī sāku pamazām iesaistīties un palīdzēt kādos draudzes darbos – mazgāju baznīcu, kārtoju ziedus vāzēs. Pamazām savedu kārtībā draudzes dokumentus, jo pēc profesijas esmu lietvede un šādi darbiņi man ļoti padodas. Uzsāku iesvētēs mācības un 2003.gada augustā tiku iesvētīta. Par draudzes priekšnieci mani ievēlēja 2004.gada septembrī, tāpat divpadsmit gadi pagājuši... Šajā laikā daudz kas piedzīvots, daudzas lietas notikušas, mainījušās draudzes padomes un arī mācītāji. Gribu atzīmēt nozīmīgāko – ka man bijusi tā laime un pagodinājums redzēt, piedzīvot un aktīvi iesaistīties Baltezera baznīcas interjera atjaunošanas darbos.

Ko vispār nozīmē būt par draudzes priekšnieci?

Draudzes priekšnieka amats ir ļoti daudzšķautņains, interesants un arī dinamisks. Jāzina, kas draudzē notiek, kādas aktivitātes, kā palīdzēt un atbalstīt draudzes kalpotājus. Un ir darbiņi, par kuriem tu vienkārši nes atbildību, kā amatpersona ar paraksta tiesībām. Piemēram, šodien, man bija jābrauc saskaņot zemes robežas plānus ar vienu no pierobežniekiem, tas ir desmitos no rīta, bet man tajā laikā ir „maizes” darbs veselības centrā. Protams jārisina situācija, laiks jāplāno, lai visu paspētu.

Ir jāveicina draudzes sadarbība ar dažādām iestādēm, piemēram, pašvaldībām, virsvaldi u.c. Tad sagatavojamas vēstules, sniedzama dažāda informācija vai vienkārši iesaistīšanās, kad citi draudzes cilvēki jau darbojas un vajadzīga arī priekšnieka klātbūtne un atbalsts. Draudzes priekšnieks pārstāv draudzi oficiālajās iecirkņa sapulcēs un visas luteriskās baznīcas sapulcēs – Sinodēs.

Noteikti gribu atzīmēt, ka zināmu laiku paņēm neatliekamie organizatoriskie jautājumi, kad gribas cilvēkiem palīdzēt viņu svētku reizēs – bērnu kristībās, laulībās. Cilvēki zvana, jautā, jāmēģina visiem sniegt tās atbildes, kuras viņi cer sagaidīt, iedrošināt, ja vajag uzmundrināt.

Baznīcas lielo svētku un draudzei nozīmīgo pasākumu organizēšana, tas ir komandas darbs, cik spēcīga komanda, tik labi viss izdosies, ja izdodas cilvēkus motivēt iesaistīties, tas priecē, jo mazāk būs jādara pašai. Bieži vien jau ir tā, ka par baznīcas lietām domā nemitīgi, esi laicīgajā darbā vai ģimenes lokā, bet domas klejo pie baznīcas kalpošanas lietām, kā visu paspēt un kaut ko neaizmirst izdarīt.

Kopā ar draudzes grāmatvedi Dainavīti plānojam un gatavojam draudzes budžetu, atskaites, dažreiz vienkārši pārrunājam aktualitātes draudzes dzīvē.

Kur Jūs smeļaties spēku savai kalpošanai, kas Jūs stiprina?

Protams, ir brīži, kad spēks ir galā, ka tālāk vairs nevar tikt, kaut kas neizdodas, radušies sarežģījumi kādos jautājumos, tad rūpes ņem virsroku par kalpošanas prieku, saprotu - pienācis laiks pašai smelt no „avotiem”. No 2007. gada sāku braukt uz Liepāju. Patiesībā mācītājs Jānis Bitāns ir tas, kas mani mācījis iet dziļumā kristietībā, saskatīt lietas, kad rūpes ir „pāri galvai”, ka viss nenotiek manā spēkā, bet ar Kristus spēku. Es varu teikt, ka ar viņiem – liepājniekiem – mūsu Kseniju, Rutu, Ritu, Guntu un vēl citiem, esmu iepazīsusi pilnīgi citu pasauli, kopā mēs esam devušies svētoceļojumos - dzīvojuši klosteros, tā ir pilnīgi cita vide, kur esi tu un Dievs, lūgšanas un klusums - tas man dod spēku. Atrodies klostera vidē daudzas lietas redzi savādāk, izdzīvo „lēno laiku” - garīgas sarunas, padomi, lūgšanas un garas pastaigas klusumā palīdzējušas nevienu vien krīzi pārvarēt.

Ļoti spēcīgas emocijas piedzīvoju aizgājušajā gadā, esot Turīnā - pie Svētā Kristus auta. Tad sapratu, ka kaut kādām lietām par un ap mani vairs nav nozīmes. Dieva redzamā klātbūtne - Svētajā Kristus autā – tā ir lielākā Mīlestības daļa, ko varam skatīt, kam varam zemoties, pie kā varam lūgties.

Man vienmēr ir bijis jautājums, kā cilvēks izvērtē, ko viņš prasa Dievam, cik pārdomāta ir mana lūgšana Dievam, „Mūsu Tēvs” lūgšana - tur jau viss ir pateikts, ko man te mocīties ar to garo tekstu, kas man galvā riņķo, Dievs tāpat to zina, ko man tur vēl skaji teikt. Viss ir Viņa ziņā, kā Viņš teiks, tā būs...

Varbūt ir kaut kas ko vēlaties pateikt draudzei?

Es vienmēr priecājos par katru, kurš ienāk dievnamā, meklē Dievu, pat ja viņš tikai ielūkojas pa durvīm. Priecājos par tiem, kas ienāk svētkos, varbūt kaut kas no tā visa, ko te ieraudzīs, sadzirdēs, kāda laipna seja, kāds uzmundrinājums liks aizdomāties! Pāri visam ir Kristus mīlestība, tā pieskaras tad, kad to negaida, kad to sagaida vismazāk!

Pateicībā par sarunu – Simona Čaupala

Baznīcu nakts

Baznīcu nakts ir kultūras notikums, kas šogad notiks 10. jūnijā. Tas ir laiks, kad baznīcā ienākt citādi un iepazīt kultūras un garīgās vērtības. Pasākuma dienā baznīcas ir atvērtas līdz pusnaktij. Nāc un esi viesis - izbaudi mūziku, mākslu, arhitektūru, sarunas, dziesmas, klusumu un lūgšanu.

Draudzes info grupa

Remonta darbi Sigulju baznīcā turpinās

Novada ļaudis un draudzes cilvēki ar Carnikavas baznīcu lepojas: "Carnikavas novadam taču ir pašam savs dievnams, sava baznīca! Tā ir ģīva vieta, kur laicīgais sastopas ar garīgo. Vieta, kur klusās pārdomas mijas ar skaļām debatēm par savu ticību un piederību. Vieta, kur pateikties Dievam un slavēt! Vieta, kur saņemt un dāvināt svētību līdzcīvēkiem."

Šobrīd baznīca ir remontā. Dievkalpojumi notiek tautas namā "Ozolaine". Ejot garām baznīcai, varētu šķist, ka tur nekas nenotiek, tomēr tā īsti nav. Kaut ārēji lielas pārmaiņas īsti neredz, darbi notiek un padarīts ir ļoti daudz 2015. gadā un daudz vēl darāmā šogad.

Realizējot baznīcai piederošo zemi starp Gauju un aizsargdambi Carnikavas novada domei, baznīca ieguva līdzekļus, kurus pilnā apmērā novirzīja Sigulju baznīcas atjaunošanai jau 2015. gada sākumā. Baznīcas atjaunošanas procesā jau notikuši apjomīgi darbi. Lai izbūvētu jaunus pamatus zem baznīcas, tā tika pacelta virs zemes, bet lai tiktu klāt baznīcas gala sienai, bija jānojauc padomju laikos izbūvētā betona piebūve un sienas apšuvums no iekšpuses. Šo gala sienu un aizmugurējo, kreiso stūri ir paredzēts restaurēt nākamajā būvniecības kārtā. Baznīcas iekšpusē esam nojaukuši visas padomju laikos būvētās starpsienas, kā arī demontējuši griestu pārsedzi, atsedzot sijas, no kurām vismaz divas būs jāmaina nākamajā būvniecības kārtā.

Minētie darbi tika pabeigti 2015. gada vasarā, kad būvniecības un restaurācijas process tika apturēts, lai veiktu detalizētu baznīcas konstruktīvās noturības ekspertīzi un iegūtu atbilstošu atzinumu tālāko darbu veikšanai. Ekspertu slēdziens apstiprināja, ka ēka ir droša un to var turpināt būtēt atbilstoši izstrādātajam būvprojektam ar dažiem ieteikumiem konkrētu mezglu stiprināšanā. Ņemot vērā šo slēdzienu, esam jau izstrādājuši jaunu tēmi un 2015. gada nogalē noslēguši līgumu ar būvniekiem par tālāko darbu veikšanu.

Sigulju baznīca ir vietējās nozīmes kultūras piemineklis, tāpēc arī būvniecība ir jāveic ļoti uzmanīgi un atbilstoši Valsts Kultūras Pieminekļu Aizsardzības Inspekcijas (VKPAI) noteikumiem. Mēs esam iesnieguši projekta risinājumus VKPAI un ceram tuvākajā laikā saņemt atbilstošus saskaņojumus. Darbus paredzēts atsākt februāra mēnesī. Nākamajā kārtā paredzēts pabeigt visu ārējo restaurāciju, nomainīt griestu pārsedzi, demontēt veco grīdu un ielikt jaunus ārdurvis.

Šobrīd mēs cenšamies piesaistīt Eiropas struktūrfondu līdzekļus, lūdzam, lai mūsu projekts tiktu atbalstīts un mēs iegūtu nepieciešamo baznīcas atjaunošanai.

Liels paldies visiem Carnikavas iedzīvotājiem, kuri jau ir ziedojuši dievnama atjaunošanai! Paldies arī tiem, kuri ziedoja Nēģu svētkos, pretī saņemot gardo nēģu zupas bļodu! Kopā izdevās saziņot 1700 eiro. Lai baznīcu pilnībā pabeigtu, vēl nepieciešami apmēram 100 000 eiro.

Tāpēc draudze vērsās pie carnikaviešiem un ikviena cilvēka ar lūgumu ziedot baznīcas atjaunošanai. Ziedot var, pārskaitot ziedojumu uz draudzes kontu ar norādi „Carnikas baznīcas atjaunošanai” vai arī speciālā ziedojumu stendā Baltezersa baznīcā. Atgādinām, ka Ādažu evaņģēliski luteriskajai draudzei ir piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss, līdz ar to ziedotājiem ir pieejami nodokļu atvieglojumi.

Draudzes mācītājs Ivars Jēkabsons uzsver: "Dievnams ir jāatjauno! Šī ir mūsu iespēja izdarīt ko nozīmīgu, paliekošu Dievam par godu un cilvēkiem par svētību. Ceļš uz Sigulju baznīcu var kļūt mums visiem par garīga stiprinājuma un izaugsmes ceļu. Mums visiem ir iespēja novadā izveidot no jauna ģīvu vietu, kur apstāties, padomāt, satikt Dievu un sakārtot sevi." Katram no mums ir iespēja ar savu artavu atbalstīt savu dievnamu savā novadā un 2016. gada Ziemassvētkus sagaidīt atjaunotā Sigulju baznīcā!

Lai Dievs Jūs visus svētī un pasargā! Draudzes padomes vārdā, Artūrs Veispāls

Draudzes vīzijas diena

Vīzijas diena bija pavērsiens mūsu draudzes attīstībā. Šajā dienā ikvienam bija iespēja padomāt par savu vietu mūsu baznīcā, par jomu, kurā varētu kalpot, par to, kā iesaistīties, un noformulēt sev - ko labu tieši es varu ienest mūsu draudzē. Vienā dienā, kopā sanākot mūsu draudzes aktīvākajiem locekļiem, mēs mēģinājām noskaidrot, kādi ir mūsu plāni – gan individuālie, gan kopīgie. Par prioritārajiem virzieniem noteicām – garīgās izaugsmes dzījumu, darbu ar jauniešiem, ģīvaņu uzturēšanu, sadraudzību, kopīgus pasākumus, sadarbību ar citām draudzēm, diakoniju, mūzikas dzīves attīstīšanu, draudzes paplašināšanu un baznīcas apkārtnes labiekārtošanu.

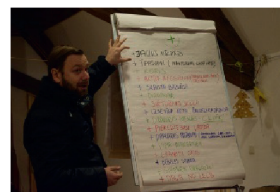
Kā mūsu draudzes vājās puses jeb „klupšanas akmeņi” tika atzīmēti – draudzes locekļu aktivitātes trūkums, desmitās tiesas nemaksāšana, sadraudzību un rekolekciju nepietiekamība, tas, ka baznīca nav pieejama cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, nav pasākumu jauniešiem, maz labdarības koncertu, nepilnīgs altāra noformējums. Bet kā stiprās puses jeb priekšrocības – jauns mācītājs, mantotie ģīvaņi, koris, aktīva sociālā dzīve, diakonija, pieredzējusi vadība, svētdienas skola, Bībeles stundas nodarbības, draudzes kopīgie pasākumi, koncerti, ģīmenēm draudzīga baznīca, grāmatu galds, iesvētības mācība, lūgšanu vakari un daudzas citas lietas. Prieš tas, ka šī pirmā draudzes vīzijas dienas noorganizēšana un tajā runātais jau šobrīd ir nesis zināmus rezultātus. Plašu atbalstu ieguva jaunu ērģeļu iegādes akcijas organizēšana - ir noticis viens labdarības koncerts un savākta daļa no ērģeļu iegādei nepieciešamās naudas. Ir ielānāta tikšanās par altāra pabeigšanas darbiem, pēc ģīmenes dievkalpojumiem atkal ir atjaunoti draudzes sadraudzības pasākumi, notiek pārrunas par sabiedriskā transporta kursēšanas grafika laiku saskaņošanu ar dievkalpojumiem baznīcā, svētdienas skolas nodarbības ir pielāgotas lielākiem un mazākiem bērniem, kur vecākās grupas bērniem ir piesaistīti jauni skolotāji, kā arī iegādāti jauni mikrofoli.

Patiess prieks redzēt, ka mūsu draudzē tomēr ir tik daudz ticīgu cilvēku, kas ir gatavi kalpot un gādāt par mums visiem kopā baznīcā.

"Bet mans Dievs savā bagātībā lai piepilda visas jūsu vēlēšanās Jēzus Kristus godībā!"

Flp 4:19

Simona Čaupala

Tauriņu ģimenes svētceļojums uz Izraēlu

Paldies mīļā draudze, par jūsu svētībām mūsu ģimenes braucienā uz svēto zemi – Izraēlu, kuru apmeklējām Ziemassvētku laikā. Grūti ir aprakstīt tās emocijas, kuras rodas apmeklējot vietas, pa kurām kādreiz ir staigājis Kristus. Jēzus klātbūtne šajā zemē bija jaušama visu laiku, un gadsimtu distance bija izzudusi. Visu ceļojuma laiku jutāmies pasargāti un gaidīti svētajā zemē.

Ziemassvētku vakaru sagaidījām Tel – avivas Sv. Emanuēla luterāņu baznīcā, kurā pulcējās angļiski runājoši kristieši no visas pasaules. Ikkatrs tika mīļi sagaidīts un pēc dievkalpojuma aicināts uz sadraudzību. Ziemassvētku dziesmu teksti tika attēloti ar projektoru uz ekrāna līdzās altārim, un daudzbalss koris izjusti izdziedāja skaistākās Kristus dzimšanas dienas dziesmas. Nevilus prātā iezagās doma, ka tikai dažus simtus kilometru no šejienes – Sīrijā notiek smagas kaujas, bombardēšanas, cilvēku pazemošana un kristiešu fiziska iznīcināšana, bet šeit Jaffas vecpilsētā izskan "Klusa nakts, svēta nakts..." Vai mēs protam novērtēt apstākļus, kādos dzīvojam Latvijā?

Izraēlā galvenā pamanāmā atšķirība bija tik pierastās Ziemassvētku atribūtikas – eglīšu, rotājumu, izkārtņu un citu mums tik pierastu (bet vai vajadzīgu?) lietu iztrūkums. Apceļojot Izraēlu un Palestīnu, redzējām tikai dažas izrotātas egles. Un tieši sniega, egļu, rotājumu un spīguļu iztrūkums, bet saules, tuksneša un sāļā smilšu vēja klātbūtne, ļauj paskaņties uz Ziemassvētku vēsti pilnīgi citām acīm. Tieši Izraēlā var pamanīt, kur mūsu sabiedrību ir aiznesusi Ziemassvētku komercializācija. Vai mūsu sabiedrība vispār saprot

Ziemassvētku galveno būtību un Vēsti bez sniega, eglītes un dāvanām? To mums izdevās sajaut Bētleme, kad ieejot pa Pazemības vārtiem, sasniedzām Jēzus piedzimšanas grotu, kur mūsu miesu un garu pārņēma neaprakstāms miers, siltums un prieks. Šis brīnumainais siltums bija tik ļoti jūtams, ka no sākuma ar acīm sāku meklēt radiatorus, bet vēlāk ar smaidu sapratu, no kurienes nāk šis maigais siltums. Agrāk daudzās lūgšanās par cilvēkiem biju lūgusi, lai Dievmāte Marija lūdz par mani un tiem, kurus nesu savā sirdī ar mērķi, lai Dievs mums palīdz piedzimt no Augšienes. Lai mistiskā veidā iznēsā katru no mums zem savas svētās sirds kopā ar Jēzu. Un brīdī, kad atrados vietā, kur Pestītājs dzimis, sirds atpazīna šo svēto piedzimšanas vietu un brīdī. Tas bija brīnišķīgi!

Palestīnā dzīvo tikai 1.6% kristiešu, tāpēc sastaptie cilvēki, kuri strādā šīs zemes svētvietās, šķiet darām kādu smagu, pašaieliedzīgu un varbūt pat bīstamu darbu.

Ļoti īpašs piedzīvojums bija Jeruzalemes Sv. Kapa baznīcas apmeklējums. Šī baznīca atrodas vietā,

kur notika Jēzus krustā sišana, apbedīšana un augšāmcelšanās. Pati baznīcas ēka ir pārbūvēta neskaitāmas reizes, tur atrodas 6 konfesiju draudzes: armēņu, koptu, grieķu, Romas katoļu, etiopiešu un sīriešu. Lai izslēgtu strīdus starp konfesijām, durvju atslēga ir uzticēta neitrālam starpniekam – musulmanim, kur šo amatu ģimenes ietvaros veic jau vairākas paaudzes. Ieejot šajā baznīcā, mūsu sirdis piepildījās ar dziļu godbijību Visaugstākā priekšā, un šī sajūta mūs nepameta ceļojuma laikā. Mēs zemū noliecām savas galvas Pestītāja priekšā, stāvēt Via Dolorosa 12. Krusta ceļa stacijā, kas ir Golgātas klinis. Un sirdī ienāk vārdi: "Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka viņš devis savu vienpiedzīmušo Dēlu, lai neviens, kas viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību." Jāņa 3:16

Kāda ir šī mīlestība? Vai mēs to maz varam aptvert? Arī to, cik maksāja mūsu grēkus pie Krusta ieraudzīt? Cik vērtīgi mēs esam Dievam? Tik vērtīgi, lai Kristus par mums ciestu, mūs izpirkams no nāves, pats nomirtu kopā ar grēku un pēc tam augšāmceltos, lai arī mūs augšāmceltu. Katru no mums – Tevi, brāli un Tevi, māsa!

Šī mīlestība ir svēta, un tās plašumi cilvēka prātam neaptverami. Šajā baznīcā, kas patiesībā ir visa Izraēla, apstājas laiks, kā caur sietu izsijājās dvēsele, atdalot visus grūžus un visu, kas lieks un mazsvarīgs. Sirds norimstas un vienīgais, kas arvien spēcīgāk un spēcīgāk pārņem, ir ilgas pēc debesu valstības. Pēc tās brīnumainās Jaunās Jeruzalemes. Kas nokāpj no Debesīm no Dieva, sagatavota, kā savam vīram greznota līgava." Jāņa atkl.21.2. "Redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, Viņš mājō viņu vidū, un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem." Jāņa atkl.21.3.

Interesanti bija apskatīt pasaules vecāko pilsētu Jēriku. Pilsētu, kuras mūrus Dievs nojauca, kad viņa tauta aplenca šo pilsētu un 7 dienas pēc kārtas gāja tai apkārt, ticībā slavēdami Dievu ar tauru skaņām, nesdami līdzīti tā Kunga šķirstu. Vēlāk pār šo pilsētu nāca lāsts. "Nolādēts lai tas vīrs tā Kunga priekšā, kas uzcelš un atjaunos šo pilsētu Jēriku! Pamatus lai viņš liek tai par sava pirmdzimušā un vārtus lai ieej tai par sava jaunākā dēla dzīvību." Jozus 6:26 Un tā šī pilsēta jau 10 000 gadus stāv nopostīta, kā dzīvs atgādinājums, ka Dievs tur savus solījumus un lāstu par šo pilsētu nav atcēlis. Vēl mēs apmeklējām Masadu, valdnieka Hēroda cietoksni, kur jūdi veica lielāko pašnāvību pasaules vēsturē, nogalinot sevi, tā izvairoties no romiešu verdzības. Šodien šeit jaunie Izraēlas armijas kareivji nodod zvērestu ar vārdiem: "Masada nekad neatkārtosies!" Un raugoties jauno izraēliešu (arī sieviešu, jo karadienests ir obligāts visiem) acīs, šāda pārliecība arī rodas. Izraēlieši mīl savu zemi un ar lielu atbildību izturas pret kristiešu svētvietu saglabāšanu, kas šobrīd ir ļoti svarīgi, redzot to, kas notiek Sīrijā.

Ceļojuma laikā īpašu prieku mūsu ģimenes mazākajiem ceļotājiem Dāvim un Tomam sagādājā "sankcionētā" noķēpšanās ar Nāves jūras minerālu pārbagātajiem māliem un pirmo zemeņu baudīšana jūras krastā. Atrodoties pie Raudu Mūra, lūdzāmies par draudzi un mūrī iestiprinājām lūgumu par jums, mīļā draudze, lai Dievs palīdz katram pēc Sava labā prāta.

Lai Dievs jūs svētī un iepriecina!

Tauriņu ģimene

PIELŪGSME, SLAVĒŠANA, LŪGŠANAS, AIZLŪGŠANAS

24 stundas diennaktī katru dienu, 365 dienas gadā, bez brīvdienām un pusdienu pārtraukumiem – tā īsi varētu pieteikt Augsburgas lūgšanu namu, kuras garīgais vadītājs Dr. Johannes Hartls jau sesto gadu pēc kārtas rīko Eiropas lūgšanu konferenci "MEHR", tulkojumā – "VAIRĀK". Dalībnieki – šogad ap 6000 cilvēku, kuri slāpst, ilgojas, tiecas pēc "Vairāk Dieva, par Dievu, ap Dievu, no Dieva!". Pasākums, kur pulcējas dažādu konfesiju un grupējumu kristieši – gan garīdznieki, gan laji.

Pacilājoši, sajūsminoši, kad ne vien "ierindas" kristieši, bet arī mūki, priesteri slavē Dievu paceltām rokām, godina savu Kungu un Ķēniņu. To visu man un Sandrai Tauriņai bija iespēja un laime piedzīvot klātienē šī gada janvāra sākumā. Vairākas dienas piedzīvojām ļoti spēcīgu Dieva klātbūtni (man Dievs atklājās arī stipras rožu smaržas veidā). Arhibīskaps Zbignevs Stankevičs, kurš "MEHR" konferenci apmeklēja 2013. gadā, tur piedzīvoto ilustrēja ar Rakstu vietu no 2. Laiku 5:11-14 un komentēja šādi: "Dieva klātbūtni, Dieva godības parādīšanos mēs paši nevaram radīt. Tā ir Dieva dāvana. Mēs varam tikai slavēt, lūgt Dievu, bet Dieva klātbūtni paši radīt mēs nevaram. Tā vienmēr ir vienīgi dāvana."

Mājupceļā no Augsburgas mēs saņēmām vienu milzīgu "bonusu" no Dieva - uzdāvinātas 24 stundas jaukā Vācijas pilsētiņā, kur omulīgā skaistā viesnīcīņā vienotā garā varējām slavēt Dievu, kopīgi lūgt, apcerēt Vārdu un reāli brīnīties par Dieva darbiem. Tā bija sanācis, ka cilvēkiem, kuri jau daudzus gadus brauc uz šo konferenci, nekad nebija laika apmeklēt ne pašu Augsburgas pilsētu, ne arī kādas citas pilsētas pa ceļam, jo konferences grafiks vienmēr ir ļoti noslogots. Šoreiz bija citādāk. Vai Dievs bija uzklauzījies daudzus individuālās lūgšanas – vēlēšanos apskatīt Vāciju, palikt kopā vēl lūgšanās, vienkārši atpūsties, vai arī mūsu Sandriņu, kura vēlējās draudzei atvest dāvanas?

No Latvijas mēs bijām 70 cilvēki priestera Aivara Līča pavadībā. Varbūt nākamgad latviešus pavadīs arī kāds luterāņu mācītājs?

Konferences ietvaros notika gan J. Hartla lekcijas, gan garīdznieku un liecinieku uzstāšanās, gan dievkalpojumi un Sv. Mises. Daudzus ļoti spēcīgi uzrunāja mācība "Katru acumirklī jeb: zem Tēva skatiena". (Šo lekciju latviešu valodā jau var noklausīties un noskatīties tīmeklī [Facebook.com/atjaunotne](https://www.facebook.com/atjaunotne) "Jeden Augenblick".)

Pasākuma īpašais viesis šogad bija Heidija Beikere, viņas liecība par pārdabiskajiem darbiem un brīnumiem, ar kuriem Dievs caur viņu pagodinās, pavairojot maizi un dziedinot slimos. Viņas apbrīnojamā ticība, vienkāršība un bezgalīgā uzticēšanās Dieva visspēcībai. Viņa aicināja un iedvesmoja kļūt kā bērniem savā pašāvērbībā un ticībā uz Jēzu.

Man personīgi pasākuma virsotnē bija J. Hartla mācība par Tēvu un tēvišķību, saistībā ar šodien aktuālajiem sabiedrības jautājumiem Eiropā, tostarp bēgļu tēmu, dažādajām partnerattiecību formām un ģimeni. Lūgšana par Eiropu, kad tūkstošiem cilvēku apliecināja gan redzamajai, gan neredzamajai pasaulei, ka esam Dieva dēli un meitas. Dievs ir dzīvs un visvarens arī šobrīd. Un Viņš negul ...

Š.g. 24. un 25. jūnijā Theol.Dr. Johannes Hartls uzstāsies Rīgā kā galvenais vieslektors Atmosdas Konferencē "Mīlestības ugunī".

Ilona Sondore

Palīdzības iespējas draudzē

Vēlamies teikt lielu paldies visiem draudzes locekļiem, kuri ar ziedojumiem un lūgšanām atbalsta diakonijas darbu mūsu draudzē. Pateicoties atsaucībai 2015.gadā rīkotajās diakonijas gavēņa laika akcijā (saņemtas 39 ziedojumu pakas ar pārtikas produktiem) un arī rudens akcijā (saņemtas 16 ziedojumu pakas ar pārtikas produktiem), kā arī mērķa ziedojumiem diakonijas darbam (1145 EUR), mums bija iespēja 11 ģimenēm, kas atrodas krīzes situācijās (slimības, invaliditāte, bezdarbs u.c.), visa gada laikā kopumā izsniegt 74 pārtikas pakas.

Paldies arī visiem, kuri decembrī atsaucās aicinājumam ziedot Ziemassvētku dāvanu sagatavošanai Ādažu sociālā nama iemītniekiem un draudzes senioriem. Sagatavojām dāvanas 15 Ādažu sociālā nama iemītniekiem un 35 draudzes senioriem. Ziemassvētkos uz sociālo namu brauca draudzes diakonijas darbinieces un mācītājs, kā arī pārstāvji no draudzes kora Zari. Sociālā nama iemītniekiem tika noturēts svētbrīdis, izdalītas dāvanas un dziedātas Ziemassvētku dziesmas.

Paldies arī visiem, kas ziedojuši apģērbus, apavus un citas lietas. Diakonijas telpas, kur atrodas ziedotās lietas, ir atvērtas katra mēneša 2. otrdienā plkst.17:30 līdz 20.00, kā arī citos laikos pēc iepriekšējas pieteikšanās/ pieprasījuma. 2015.gadā palīdzība ar apģērbu, apaviem u.c. kopumā sniegta 18 ģimenēm, kā arī daļa ziedoto apģērbu un apavu tika nogādāta Raunas pagasta Drustu novadā ir atdota organizācijai „Sauls puķe” nogādāšanai Krāslavas novada bērnu rehabilitācijas centram.

Draudzes diakonijas telpās „Tīrkalni” (Baltezerā, dzeltena divstāvu māja pāri šosejai pie ezera - ieeja pa vārtiem tieši pretī autobusu pieturai) pieejami bērnu un pieaugušo apģērbi un apavi, kā arī citas saimniecībā noderīgas lietas. Katra mēneša otrajā otrdienā diakonijas telpās no plkst. 17:30 līdz 20.00 apmeklētājus pieņem draudzes diakonijas darbinieki, kuri uzklauzīs un piedāvās palīdzību. Tuvākajā laikā apmeklētājus gaidīsim 12.aprīlī, 10.maijā, 14.jūnijā. Informācija par palīdzības iespējām arī pa tālruni: 20207553 vai rakstot uz e-pasta adresi: diakonija@baltezerabaznica.lv.

Ādažu draudzes diakonijas darbinieces

Svētdienas skola gatavojas mācību gada noslēgumam. Šoreiz tiks organizēts pārgājiens ar svētdienas skolas bērniem un viņu vecākiem. Apmeklēsim mūsu Carnikavas dievnamu, aizlūgsim par tā atjaunošanu, tad aizbrauksim līdz Gaujai, kur novietosim auto un aiziesim ar kājām līdz jūrai, kur kopējās spēlēs un piknikā atzīmēsim mācību gada noslēgumu svētdienas skolā. Ekskursija būs 22.maijā pēc dievkalpojuma no plkst.14:00 līdz aptuveni 18:00.

Lūdzam savlaicīgi pieteikties dalībai ekskursijā, lai varam saplānot braucēju skaitu, nepieciešamās vietas mašīnās, lai tiek arī tie, kuriem nav sava auto. Pieteikties pie svētdienas skoliņas vadītājas Marikas Baumgartes T.26539876, e-pasts: baumgarte@gmail.com.

Marika Baumgarte

Sirdspukstu dialogs

Paldies visiem, kas piedalījās pirmajā tikšanās reizē 20.februārī, mēs iepazīnām viens otru no cita skatu punkta, mēs dalījāmies savos priekos, stāstos, smaidos un bijām tur – viens otram par stiprinājumu un atbalstu.

Līdz laulībām mūsu dzīve baznīcā tiek vadīta – kristības, iesvētēs mācības, iesvētības, pirmslaulību sarunas un tad laulības. Kas notiek tālāk? Pamatā dievkalpojums ir vienīgā vieta, kur smelties stiprinājumu, dažkārt kādas rekolekcijas, bet dažreiz vienkārši gribās satikties ar līdzīgām kristīgām ģimenēm – draugiem, neformālā gaisotnē, kopā pavadīt laiku, dalīties pieredzē, smelties spēkus un pat mācīties vienam no otra. Būt vienotiem Dievā, līdzīgi domāt un lūgt! Sirdspukstu dialogs – ir iespēja sadraudzēties savā starpā, ar citiem draudzes locekļiem, aktīvi piedalīties diskusijās un mājas uzdevumos, radīt sev patīkamu vidi un vietu, kur būt kopā!

Aicinām ikvienu, kurš vēlas izbaudīt šo īpašo mīlestības pilno gaisotni, kurš vēlas dalīties pieredzē - savās attiecībās ar Dievu, ģimenē un baznīcā, ņemt dalību kādā no nākošajām tikšanās reizēm.

Tuvākā tikšanās reize paredzēta šī gada 02. aprīlī plkst. 15:00 – 18:00, mūsu baznīcā, ar tēmu – “Un tad viņi dzīvoja ilgi un laimīgi...” Ko darīt, kad pasaka beigusies? Pieteikties pie Simonas līdz 29. martam, T. 20222285, simona.caupala@gmail.com

Laubenbahu un Čaupalu ģimenes

Lieldienu laika dievkalpojumi Ādažu ev.lut. draudzē Baltezera Baznīcā:

Zajā ceturtdiena, 24. martā plkst. 19:00
Lielā Piektdiena, 25. martā plkst. 11:00
Klusā sestdiena, 26. martā plkst. 22:30
Pirmās Lieldienas, 27. martā plkst. 11:00

Carnikavas tautas namā "Ozolaine":
Pirmās Lieldienas, 27.martā plkst. 15:00

Baltezera baznīcā dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11.00, mēneša noslēdzošajā svētdienā Ģimeņu dievkalpojums ar sadraudzību.

Svētdienas skoliņa bērniem ik svētdienu plkst. 11.00 dievkalpojuma laikā
Carnikavā dievkalpojumi katra mēneša pirmajā un trešajā svētdienā plkst.15:00.
Mācītāja pieņemšana: trešdienu vakaros no plkst.17:00-18:30 Baltezera baznīcā

Trešdienās 18:30 Vakara svētbrīdis, 19:30 Iesvētēs mācības.

Ceturtdienās 19:00 Bībeles stunda.

Informācija par draudzē notiekošo interneta mājas lapā www.baltezerabaznica.lv. Seko draudzes aktivitātēm arī sociālajā portālā Facebook: www.facebook.com/BaltezeraBaznica

Kontakti:

Draudzes mācītājs Ivars Jēkabsons - 29482497, ivars.jekabsons@baltezerabaznica.lv
Draudzes priekšniece Daiga Grenčberga - 29112951, daiga@baltezerabaznica.lv
Draudzes mūziķe Dace Akmentīņa – 29670447, dakmentina@inbox.lv

Ādažu evaņģēliski luteriskā draudze
Baltezera baznīca, Ādažu novads, LV 2164
Reģ. Nr. 90000345040
EUR: LV39UNLA0002000701636

Liels paldies visiem, kuri palīdzēja šīs draudzes avīzes veidošanā un tapšanā! Ja Tev ir idejas, ko gribētu lasīt nākamajā avīzē, vēlies piedalīties avīzes veidošanā, uzrakstīt kādu rakstiņu, vai vēlies kā savādāk iesaistīties kalpošanā mūsu baznīcā, lūdzu, raksti vai zvani, es uzklausišu un palīdzēšu īstenot Tavas idejas mūsu draudzē - Simona T. 20222285, simona.caupala@gmail.com